

Büyü ve sihir üzerine

Antalya'dan Mehmet Bey: “Büyü nedir? Etki alanı nedir? Büyünün etki edeceğine inanılır mı? Bir öğrencinin başarısızlığı, bir esnafın iflası, bir karı kocanın ayrılması veya birleşmesi, bir kişinin mutsuzluğu büyüden mi olur? Bunları düzeltmek için gene büyüye mi başvurmalı? Haram olan bir meseleye kudret verilebilir mi? Bu doğru Allah inancına zarar vermez mi?”

İlkel toplumlardan günümüze kadar gelen bir takım batıl veya batılda kullanılmış itikatlar vardır. Sihir, büyü, efsun, falcılık, cincilik... vs. gibi alışılmış hayatın ötesinde hile, göz bağlama, insanları manyetize etme gibi tabiat kanunlarına aykırı bir takım gizli güç ve tesirler meydana getirmek sûretiyle genelde ticarîleştirilmiş ve hep kötü amaçlı kullanılmış meslekler tarih boyunca var olagelmışlerdir. Hemen belirtelim ki, bu fiillerin hemen çoğunun dayandığı bir ilim ve bir hakikat vardır. Fakat hemen hepsi insanlar tarafından hep şerde ve kötülüklerde kullanılmışlar ve maalesef hiçbirisi aslâ hayırda kullanılmamışlardır. Zaten pozitif değerleri öne çıkaran İslâmiyet, insanların şerre düşkünlüğünü de hesaba katarak sihri, büyüü, efsun yapmayı ve falcılığı haram kılmış; Peygamber Efendimiz (asm) büyü yapmayı büyük günahlardan saymıştır.¹

Sihrin ve büyüünün mazarisine gelince; Kur'ân geçmiş milletlerin yaptıkları sihirlerden bahseder. Meselâ Firavun'un sihirbazlarının yaptıkları sihirler karşısında Hazret-i Musa'nın (as) asasının mutlak galibiyetini zikreden Kur'ân, bu galibiyet üzerine sihirbazların secdeye kapanarak: “Âlemlerin Rabb'i olan Musa ve Harun'un Rabb'ine inandık” dediklerini beyan eder.²

Sihrin, Babil halkına imtihan için gönderilen Hârût ve Mârût adlı iki melek tarafından, küfre girmemek şartıyla bir ilim olarak öğretildiğini de Kur'ân'dan öğreniyoruz. Fakat aynı âyette, sihrin, şeytanlaşan insanlar tarafından, karı ile kocanın arasını açacak şekilde kullanıldığının beyanı da gözümüzden kaçmıyor. Cenâb-ı Hak âyetin devamında; “Oysa büyücüler, Allah'ın izni olmadan hiçbir kimseye zarar veremezler. Onlar, kendilerine fayda vereni değil, zarar vereni öğrenmektedirler” buyurmaktadır.³

Bediüzzaman, zamanımızdaki gibi kendisine “ölüler” namını veren cinlere, şeytanlara ve kötü ruhlara maskara ve oyuncak olmanın insanlığın “hilâfet” sıfatına yakışmadığını; Kur’ân’ın ise kulak verildiğinde, onları hem insanların emri altına almanın, hem de şerlerinden emîn olmanın yollarını gösterdiğini belirtir.⁴

Fakat beşeriyet hemen her faydalı ilmi zararda, kendi hasis menfaatinde ve çok özel sefîl merakında kullandığı gibi; cinlerle haberleşmeyi de, sihir ilmini de, büyücülüğü de maalesef şer işlerde kullanmıştır. Yemeğini pişiren ateşi, kin ve adavette kullanarak nice ocaklar söndüren beşer; sihir gibi, cinlerle haberleşme gibi, ispiirtizma gibi ilimleri de aynı savurganlık ve sefaletle hep birbirinin ayağına tuzak kurmak, hile oyunları geliştirmek ve fitne ve fesat çıkarmak işlerinde kullanmıştır.

Ancak âyette de belirtildiği gibi, Allah Teâlâ dilemeden hiç kimse, hiç kimseye zarar ve ziyan verecek değildir. Her şey Allah’ın izniyle, emriyle ve dilemesiyle vaki olmaktadır. Sihirbazların, büyücülerin ve muskacıların hiçbir oluşumda, hiçbir işte, hiçbir hâdisede Cenâb-ı Hakk’ın dileği dışında ne doğrudan, ne de dolaylı olarak hiçbir katkıları ve etkileri yoktur. Olduğu da görülmemiştir. Her başarısızlığı, her ters giden işi, her karı koca uyuşmazlığını büyüye vermek asla doğru değildir. Büyüyü bu derece abartmak tevhid inancıyla asla bağdaşmaz. Çünkü Allah dilemedikçe kimse kimseye zarar veremez. Konuyu evham haline getirmek çözüm değil, hastalıktır.

Kötü niyetli ve şerir insanların ve mahlûkların şerlerinden korunmak için; Peygamber Efendimiz’e (sav) yapılan bir sihir teşebbüsü üzerine nazil olmuş bulunan “Kul eûzü bi Rabb’il Felak ve Nâs” sûrelerini okuyarak Cenab-ı Hakk’a sığınmak inşaallah kâfi olur.

Dipnotlar:

- 1- Buhârî, Vesâyâ, 23
- 2- A’râf Sûresi, 7/114-122; Tâhâ Sûresi, 20/68-73
- 3- Bakara Sûresi, 2/102
- 4- Sözler, S. 233, 234